

Sygn. akt XIV C 731/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w B. XIV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Monika Maćkowiak
-----------------	---

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 sierpnia 2021 r. w B.

sprawy z powództwa (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedziba w W.

przeciwko **K. G.**

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 287,00 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Monika Maćkowiak

Sygn. akt: XIV C 731/21

UZASADNIENIE

Powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. G. kwoty 834,57 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04.07.2019r., tj. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu zgłoszonych roszczeń pełnomocnik powoda wskazał m.in., że na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej z dnia 04.12.2018r. z (...) SA z siedzibą w S. nabył wierzytelność z tytułu umowy ubezpieczenia zawartej przez cedenta z pozwanym K. G. i potwierdzonej polisą ubezpieczeniową o numerze (...). Wierzytelność nabyta przez powoda dotyczy świadczenia z tytułu składki ubezpieczeniowej należnej w związku z zawarciem umowy i udzieleniem pozwanemu ochrony ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC).

Po podjęciu bezskutecznych prób polubownego rozwiązania sporu, powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty zaległych wierzytelności. Pozwany nie dokonał zapłaty.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu zajętego stanowiska pozwany wskazał, że zawarł umowę ubezpieczenia ze (...) SA na okres do 25.02.2017r. i nie zawierał umowy ubezpieczenia OC na okres od 26.02.2017r. do 25.02.2018r., z którym związane

jest roszczenie pozwu. Pozwany zbył natomiast ubezpieczony pojazd, o czym poinformował ubezpieczyciela w celu uniknięcia przedłużenia umowy ex lege telefonicznie. Ubezpieczyciel zażądał wówczas przedłożenia umowy sprzedaży pojazdu, której pozwany nie posiadał, zatem wystąpił do Starostwa Powiatowego o wydanie zaświadczenia o sprzedaży. Kopie otrzymanego zaświadczenia pozwany doręczył ubezpieczycielowi mailem w dniu 19.06.2017r.

Pozwany zakwestionował również legitymację procesową czynną powoda do dochodzenia roszczeń w niniejszym procesie, wskazując, że nigdy nie otrzymał zawiadomienia o cesji wierzytelności i wezwania do zapłaty.

W dalszym toku postępowania strony co do zasady podtrzymały zajęte stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany K. G. związany był z (...) SA z siedzibą w S. umową ubezpieczenia pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) na okres od 26.02.2016r. do 25.02.2017r. W dniu 06.09.2016r. pojazd został zbyty przez pozwanego na podstawie umowy sprzedaży na rzecz A. G.. W dniu 19.06.2017r. pozwany zawiadomił ubezpieczyciela o zbyciu pojazdu dostarczając drogą mailową dokument obejmujący zaświadczenie o sprzedaży i przerejestrowaniu pojazdu w dniu 17.01.2017r. wystawiony przez Starostwo Powiatowe w Ś. w dniu 19.06.2017r.

W okresie od 26.02.2017r. do dnia 25.02.2018r., tj. w okresie objętym sporem pojazd objęty był ochroną ubezpieczeniową w zakresie OC w (...) SA na rzecz posiadacza Ł. G.. Na ten sam okres została wystawiona polisa ubezpieczeniowa o nr 432000311591w (...) SA na rzecz pozwanego, co odnotowano w bazie Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego.

Dnia 04.12.2018r. powód (...) i Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. zawarł z (...) SA z siedzibą w S. umowę cesji wierzytelności, w treści której wskazano m.in. wierzytelność z tytułu umowy ubezpieczenia zawartej przez cedenta z pozwanym K. G. i potwierdzonej polisą ubezpieczeniową o numerze (...). Powód wystosował do pozwanego zawiadomienie o przelewie i wezwaniu do zapłaty z tytułu umowy ubezpieczeniowej potwierdzonej powyższą polisą pismami z dnia 20.12.2018r.

(dowody z dokumentów: polisa nr (...) – k. 27, wezwanie do zapłaty i zawiadomienie o cesji – k. 28-29, umowa cesji z załącznikami – k. 30-41, zaświadczenia i informacja Starostwa Powiatowego oraz korespondencja mailowa pozwanego z ubezpieczycielem – k. 57-61, k. 78, k. 91, informacja z (...) k. 75, k. 88-89, umowa darowizny – k. 79, umowa sprzedaży – k. 92-93, kopia dowodu rejestracyjnego – k. 94-95)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny znajdował potwierdzenie w treści dowodów z dokumentów przedłożonych do akt przez strony i pozyskanych na ich wniosek z urzędu. Sąd nie dopatrył się podstaw dla kwestionowania wartości dowodowej powyższych dokumentów tak w zakresie prawdziwości, jak i wiarygodności ich treści, z tym zastrzeżeniem, iż oceny prawnej wymagała dopuszczalność i skuteczność wystawienia przez ubezpieczyciela polisy potwierdzającej zawarcie umowy z pozwanym na okres składkowy objęty roszczeniem pozwu oraz dopuszczalność i fakt zawarcia umowy ubezpieczenia ex lege.

Sąd dokonał również oceny zarzutu strony pozwanej zmierzającego do zakwestionowania legitymacji czynnej powoda w niniejszej sprawie.

Posiadanie przez strony legitymacji czynnej i biernej w procesie jest przesłanką zasadniczą, od której istnienia uzależniona jest możliwość uwzględnienia powództwa, a jej brak prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo. Zarzut strony pozwanej w tym przedmiocie należało zatem ocenić w pierwszej kolejności.

Nie budzi wątpliwości, że tylko ze stosunku określonego przez prawo materialne płynie uprawnienie konkretnego podmiotu do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu konkretnemu podmiotowi. To szczególne

uprawnienie, oceniane z punktu widzenia prawa materialnego, nazywane jest legitymacją procesową. Legitymacja procesowa wskazuje bowiem kwalifikację materialną podmiotów prowadzących spór w tym znaczeniu, że powód winien być uprawniony do występowania z żądaniem udzielenia mu ochrony prawnej w stosunku do pozwanego a ten zobowiązany do określonego zachowania się. Dotyczy ona możliwości określenia, czy w procesie występują w charakterze stron te podmioty, które są jednocześnie podmiotami stosunku prawnego będącego przedmiotem procesu. Wobec tego, że legitymacja procesowa stanowi przesłankę materialnoprawną roszczenia, jej brak prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy należy stwierdzić, iż powód wykazał, że zawarł umowę cesji obejmującą sporną wierzytelność. Przedstawione przez powoda dokumenty w postaci umowy cesji wraz z załącznikiem w postaci wyciągu z zestawienia wierzytelności i oświadczeniem o zapłacie ceny wskazują, że przedmiotem cesji była konkretna, objęta sporem, wierzytelność względem pozwanego. Strona pozwana skutecznie podważała powyższe okoliczności, twierdząc m.in., że umowa cesji jest w stosunku do pozwanego bezprzedmiotowa.

Zauważyć należy, że w zgodzie z art. 28 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2.

Oznacza to, iż umowa ubezpieczenia ulega przedłużeniu ex lege na rzecz aktualnego posiadacza pojazdu, którym w okresie składkowym objętym roszczeniem pozwu, tj. między 26.02.2017r. a 25.02.2018r., jak dowiódł pozwany za pomocą dokumentów złożonych do akt i dostarczonych przez Starostwo Powiatowe w Ś., nie był już K. G..

Dalej zauważyć należy, że zgodnie z art. 31 ust. 1 przywołanej wyżej ustawy, w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie.

Art. 32 ust. 1 cytowanej ustawy stanowi natomiast, że posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, jest obowiązany do przekazania posiadaczowi, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności tego pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu. Natomiast w myśl art. 32 ust. 4 w/w ustawy, posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1.

W rozpatrywanej sprawie pozwany nie dowiódł, iż zawiadomił zakład ubezpieczeń o zbyciu pojazdu w terminie ustawowym określonym w art. 32 ust. 1. Wykazał natomiast, że dokument obejmujący taką informację dostarczył ubezpieczycielowi drogą elektroniczną w dniu 19.06.2017r. Wynika stąd przede wszystkim, że pozwany nie ponosił już wraz z aktualnym posiadaczem pojazdu wynikającej z art. 32 ust. 4 solidtarnej odpowiedzialności za zapłatę składki ubezpieczeniowej należnej zakładowi ubezpieczeń w okresie od 19.06.2017r. do 25.02.2018r. Nie istniała zatem wierzytelność ubezpieczyciela wobec pozwanego za powyższy okres, która mogłaby stać się przedmiotem przelewu

na rzecz powoda w niniejszej sprawie. Jednocześnie, powód na którym w tym zakresie w zgodzie z art. 6 kc i art. 232 kpc, spoczywał obowiązek dowodzenia nie wykazał wysokości składki należnej ubezpieczycielowi za okres od 26.02.2017r. do 18.06.2017r. Z tego powodu, niezależnie od innych przeszkód prawnych, jego roszczenie nie mogłoby być uwzględnione nawet w tej części.

Co więcej, na uwadze mieć należy, iż w myśl art. 31 ust. 1 umowa ubezpieczenia pojazdu, która nie została wypowiedziana przez nabywcę ulega ex lege rozwiązaniu z upływem okresu na jaki została zawarta, a jednocześnie kolejna umowa obejmuje ochroną ubezpieczeniową jedynie aktualnego posiadacza pojazdu, a zatem w tym konkretnym przypadku może wiązać z zakładem ubezpieczeń tylko nabywcę lub posiadacza, któremu udostępni pojazd. Wobec tego, dyspozycję art. 32 ust. 4 przywołanej wyżej ustawy należy rozumieć w ten sposób, iż solidarna odpowiedzialność za zapłatę składki ubezpieczeniowej w przypadku braku powiadomienia zakładu ubezpieczeń o sprzedaży pojazdu rozciąga się na zbywcę jedynie w odniesieniu do składki wymagalnej za okres ubezpieczenia objęty umową stron obowiązującą w dacie zbycia pojazdu do dnia powiadomienia, a najpóźniej do daty wypowiedzenia umowy lub jej rozwiązania ex lege w trybie art. 31 ust. 1.

Powiadomienie, o którym stanowi art. 32 ust. 1 w/w ustawy ma bowiem na celu, rozliczenie przez zakład ubezpieczeń składki należnej na mocy umowy obowiązującej w okresie ubezpieczenia aktualnej na dzień zbycia pojazdu i ustalenia jego posiadacza objętego ochroną ubezpieczeniową w czasie obowiązywania aktualnej umowy w poszczególnych okresach jej wykonywania.

Wierzytelność objęta niniejszym pozwem dotyczy natomiast okresu kolejnego, a zatem umowy, która po jej zawarciu ex lege w trybie art. 28 ustawy z dnia 22 maja 2003r. mogła wiązać z zakładem ubezpieczeń jedynie kolejnego posiadacza pojazdu, i to o ile nie została uprzednio wypowiedziana, co nie jest w tym przypadku wykluczone jeśli zważyć, że w tożsamym okresie ubezpieczeniowym – jak wynika z danych ujętych w bazie (...) następny posiadacz pojazdu objęty był już ochroną ubezpieczeniową u innego ubezpieczyciela, niż zbywca wierzytelności na rzecz powoda.

W tym stanie rzeczy, Sąd uznał, iż wierzytelność wobec pozwanego objęta umową cesji z dnia 04.12.2018r. nie istniała w dacie dokonania przelewu, bowiem umowa będąca jej źródłem nie znajdowała ustawowych podstaw nawiązania z mocy prawa. Z tej też przyczyny brak było w sprawie umownych podstaw legitymacji czynnej powoda wobec pozwanego, jako że przelew stanowiący podstawę roszczenia w niniejszej sprawie nie został dokonany prawnie skutecznie.

W tym stanie rzeczy, powództwo podlegało oddaleniu, jako bezzasadne.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc uznając w zgodzie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik postępowania oraz zasadą kosztów niezbędnych i celowych, iż powód jako strona przegrywająca jest zobowiązany zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty procesu w kwocie 287 zł, na które składają się koszty zastępstwa procesowego równe minimalnemu wynagrodzeniu adwokata w wysokości 270 zł (§ 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

SSR Monika Maćkowiak

a